

Adéu Wert, hola escola catalana

«No podem menystenir els passos endavant en la protecció del model d'escola catalana: pública, laica, inclusiva i en català»

Treballem per aconseguir una llei educativa pròpia dins d'una República Catalana. I cap llei educativa ens satisfarà plenament fins que no sigui la d'una Catalunya independent. Però mentrestant, era un deure moral aconseguir derogar la Llei Wert. Una llei que amb una clara concepció franquista de l'educació i on el centralisme i el control de l'estructura educativa per part del Govern espanyol suposa una invasió competencial i un clar retrocés de la qualitat educativa. I hem de felicitar-nos per haver-ho aconseguit, malgrat tots els entrebancs.

Com a professionals de l'educació amb una dilatada experiència en diferents àmbits educatius, estem satisfets d'haver contribuït a derogar la llei del PP (la LOMCE), que pretenia espanyolitzar els nens catalans i, sobretot, perquè considerem que ens permetrà avançar pedagògicament cap a un model educatiu més competencial.

Dit això, la nova llei Celaá (LOMLOE) és la nostra llei? No. Però no podem menystenir de cap de les maneres els passos endavant en la protecció del model d'escola catalana: pública, laica, inclusiva i en català. Esquerra Republicana ha format part de la ponència de la nova llei d'Educació i hem tingut ocasió de debatre i negociar un volum de més de mil esmenes importantíssimes per al futur de l'escola catalana.

Ha sigut un debat pedagògic amb molta profunditat. I el nostre pes ha estat necessari i imprescindible. I ho ha estat perquè des del primer moment hem tingut clar que no donaríem suport a la nova llei si no ens posàvem d'acord en temes tan importants com incrementar les competències de la Generalitat en el currículum, blindar la immersió lingüística, avançar cap a la igualtat de gènere i apostar cap a una escola laica. Fites totes elles aconseguides.

El govern de Catalunya, amb aquesta nova llei, incrementarà significativament la seva competència a l'hora de determinar el currículum. Mai havíem tingut unes cotes tan altes en la distribució de les hores curriculars en les diferents etapes educatives. Ens permetrà desenvolupar un model propi de l'educació que consolida un projecte educatiu de país que respecti l'autonomia dels centres. Ens hem negat a permetre que una llei orgànica estatal baixés en la concreció de definir determinades matèries perquè és el govern de Catalunya qui ha de decidir què i com volem educar els nostres alumnes.

Pel que fa a la immersió lingüística, el nou articulat torna a situar l'Estatut d'Autonomia i la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) com el règim jurídic que articula el model lingüístic d'immersió, evitant així que el castellà pugui ser considerat llengua vehicular. No necessitem que una llei d'Educació espanyola ens digui quina ha de ser la llengua vehicular de l'ensenyament al nostre país. Això ja ho diu la nostra LEC i el nostre Estatut, que són molt clars en el seu articulat: el català és la llengua vehicular en l'ensenyament.

Amb tot això, no hem de perdre de vista que la defensa de la immersió és una eina més de la normalització lingüística. És evident que les desigualtats persisteixen entre la llengua catalana i la llengua castellana. La presència del català en àmbits com la justícia, l'oci o la producció audiovisual és encara molt minsa, en comparació amb el castellà. És per això que és tan important blindar l'escola catalana. I també, evidentment, perquè és, claríssimament, una eina d'inclusió social. Ho hem fet bé, molt bé, veient la reacció de totes les dretes espanyoles que posen el crit al cel.

També avancem cap a la igualtat de gènere. Els centres que segreguin per sexe deixaran de rebre finançament públic. De la mateixa manera que no permetríem segregar per raó de naixement

o de color de pell, per què ho hauríem de permetre per raons de sexe? I no només això, implantem la coeducació com una estratègia educativa per fomentar la igualtat entre homes i dones i per prevenir la violència masclista.

I apostem clarament per una escola laica. Amb la nova llei es comença a superar l'herència de l'escola nacionalcatòlica. Encara que els vigents acords del Règim del 78 amb el Vaticà no permeten excloure la religió de l'escola, hem aconseguit, com un primer pas importantíssim, substituir l'ensenyament dogmàtic d'una religió per la cultura religiosa, amb una visió plural i integradora, on hi cabran les concepcions teistes i no teistes.

Finalment, són moltes altres fites que aconseguirà implementar la nova llei, fites totes elles que hem defensat fermament: l'ensenyament per àmbits, el desenvolupament competencial del currículum, el manteniment dels instituts-escoles, la potenciació del lideratge de la inspecció, la millora de les condicions del professorat, la modalitat de batxillerat obert de 3 anys pensat per a l'alumnat que anirà a fer cicles formatius de Grau Superior, canvis en els criteris d'admissió de l'alumnat per combatre la segregació en els nostres centres educatius, l'educació afectiva-sexual, el treball en valors fomentant l'empatia amb els animals, en democràcia, justícia o resolució pacífica dels conflictes. Valors que, amb la repressió constant que vivim a Catalunya, són imprescindibles.

Res d'aquesta feina tindria sentit si no fos pel mèrit dels nostres professionals de l'escola catalana, que són els qui lluiten dia a dia amb vocació per formar ciutadans i ciutadanes crítiques i lliures.